

‘Wie zie jij?’ Moment – Aflevering 8

Simone Schoemaker

Een tijdje terug was ik bij een zakelijke netwerkclub in Arnhem. Diezelfde week keek ik de serie ‘Knightfall’ op Netflix, een serie over ridders in de Middeleeuwen. Er waren verrassende overeenkomsten. Wees gerust, er waren geen zakenmensen die de zwaarden trokken en in de Middeleeuwen bestonden er nog geen CEO’s maar toch was er een verrassende link.

In het zakennetwerk werd benadrukt hoe belangrijk het is om deel te zijn van een groep waar je verantwoording aan aflegt. Iedereen die alleen handelt loopt namelijk grote risico’s; tunnelvisie, zelfingenomenheid, niet meer aanspreekbaar zijn, jezelf onoverwinnelijk voelen. Bij ondernemende types is dat risico nog groter; zij zijn eigen baas, delen hun eigen tijd in en hoeven voor hun gevoel eigenlijk aan niemand verantwoording af te leggen. Door hier bewust wel voor te kiezen blijven ze met beide benen op de grond staan, staan ze stil bij hun eigen handelen en worden kritisch bevraagd op de principes die ze zeggen toe te passen. Dat zorgt ervoor dat ze effectief en benaderbaar blijven en vooral dat ze ervoor kiezen verantwoording af te leggen over wie ze zijn en wat ze doen.

De ridders in de Middeleeuwen benaderden het iets anders en vertelden elkaar een verhaal (en daar hou ik dan weer van): Elk mens wordt geschapen met een witte en een zwarte wolf in zijn binnenste. De witte wolf staat voor alle goede dingen zoals vriendschap, doorzettingsvermogen, kracht en liefde. De zwarte wolf staat voor alle slechte dingen zoals afgunst, haat, wrok en boosheid. Beide zijn even sterk en duidelijk aanwezig, maar de mens bepaalt wie van de twee er wint. Hoe? Dat is heel eenvoudig; de wolf die gevoed wordt wint, de ander verhongert. Door goed of kwaad te doen bepaalt de mens zelf welke wolf er eten krijgt; de ander wordt dan automatisch zwakker en zal uiteindelijk sterven.

**tot heil
des volks**

wie zie jij?

Ik vond het een mooi verhaal, het sprak mij aan op de keuzes die ik zelf maak en hoe ik er voor kies in het leven te staan.

In de middeleeuwen waren er kerkers en lijfstraffen als je afdwaalde, er werd direct en ruig ingegrepen (scenes in de serie die ik regelmatig oversloeg). Die tijd is gelukkig voorbij, maar het is nog steeds nodig elkaar te bevragen op de keuzes die we maken. Door te bouwen aan dit soort waardevolle relaties voeden mensen hun witte wolf en steunen ze elkaar als het misgaat. Een krachtig principe waar we allemaal ons voordeel mee kunnen doen.

Wie zie jij?